

Heti üzenet 2017 Szeptember 04.

Hálaadás, imádat

...aki hálaadással áldoz, az tisztel engem, és aki útjára vigyáz: annak mutatom meg Isten szabadítását. (Zsolt 50:23 Kecskeméthy ford.)

Aki dicsérettel és hálaadással áldozik, az dicsőít engem igazán! Aki ezen az úton jár, az tapasztalja meg Isten szabadító hatalmát!" (Zsolt 50:23 EFO ford.)

Megtapasztaltam, hogy mind inkább hálatelt szívvel élek az Úr előtt, a dolgok körülöttem, illetve bennem annál radikálisabban változnak meg.

A hálaadás, a dicséret egy radikális magatartás, tulajdonképpen a szív egyetlen helyes magatartása Istennel szemben. Ilyenkor Ő kiterjeszti ránk irgalmát, jóindulatát akár egy ernyőt a világ zivatarában.

Mindenben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Felkent Jézusban rátok vonatkozóan. (1Thess 5:18 Csia ford.)

Isten ránk vonatkozó akarata a hálaadás minden körülmény között. A hálátlan ember önmagát zárja kalitkába, az Úr azonban azt akarja hogy mi szárnyaljunk Őbenne, s Őáltala. Megismerjük-elismerjük Őt a maga leplezetlen valóságában, értékeljük Személyét, továbbá, mindazt amit értünk tett személyes életünkben.

A hálatelt szív aktív, cselekvő életbe visz bennünket. A hálás ember így szól: "viszonzom amit Isten nekem adott. Nem törvényből, nem rutinból, és még csak nem is kényszerből. Pusztán mert beteltem örömmel és hálával. Ezért szeretném mindezt spontán visszaadni."

Fantasztikus az ilyen élet. A kölcsönösség elvén pihen. A részesedés elvén nyugszik. És mindig aktív, és mindig örömből fakad. Amikor a hálámat kifejezem egy szeretett személy felé az mindig örömből kell hogy fakadjon.

Hálaáldozatunk mint jó illat árad fel Istenhez. Mikor önmagunkat megalázva, eltörjük azt ami számunkra a legdrágább; a Szent Szellem megjelenik, és gyógyulást, irgalmat, feloldozást, és szabadságot hoz számunkra.

Mialatt Betániában a poklos Simon házában volt (Jézus), és éppen asztalnál feküdt, odament egy asszony, kinél valódi és igen értékes nárdusszal [telt] alabástrom korsócska volt. Az asszony széttörte az alabástromot, és kiöntötte tartalmát Jézus fejére. (Mk 14:3 Csia ford.)

A történet további részében azt olvashatjuk hogy némelyek rátámadtak erre az asszonyra, ám Jézus így reagál: "Nemes dolgot tett velem"

A hálaadás legmagasabb szintje az imádat, mely immáron, nem a kapott, megtörtént dolgokért ad köszönetet, hanem a Fiút csókolja személyesen.

Az imádó szív mindent átad, és összetöri azt ami számára a legdrágább, csak hogy érinthesse Krisztust. Csak hogy közel kerülhessen Hozzá.

Ez a szív legnemesebb magatartása. Ez a hála túlcsondítása. Ez nem valamit ad, hanem konkrétan mindent. Mivel Krisztus életének közepe, és értelme.

Amint a hála kiáradt abból a hölgyből, úgy áradt ki az Úr szabadító, mindent elsöprő irgalma mikor így szólt:

Megbocsáttattak néked a te bűneid. A te hited megtartott téged. Eredj el békességgel!
(Luk 7:48,50)

Valamennyiőnk otthona betelne békével, és a szent kenet aromájával, ha otthonainkban komolyan vennénk Isten imádását. Így családok életei újulnának meg, majd pedig végsősoron maga az Egyház.

A karakter akkor változik, a szív akkor gyógyul, ha intenzíven Isten jelenlétét keresi, mert abban akar élni. A szellemi megértés, látás, felismerés mind a Szentek Szentjében történik. Vannak helyzetek, amikor a lelkipozás nem hoz tartós eredményt, egyedül az ha a Szent Szellem vesz kezelésbe minket.

Meg kell tanulni helyesen tisztelni az Urat mert ahogy az Ige is mondja: aki hálaadással áldozik, az tiszteli Őt. Ez a mi életutunk, mely bevisz Isten imádásába, arra a pontra amelyen készek vagyunk átadni-feladni mindent Érte.

A szeretet, a hála túlcsondul, otthonaink pedig megtelnek a kenet friss illatával.

Tergulicza Eszter